

Woco 26 en 27 augustus Andreasparchie 21 ste ZdhJ A

Jesaja 22, 19-23 en Mt. 16,13-20

Inleiding 'Wie zeg jij, dat Ik, de Mensenzoon, ben' zo vraagt Jezus het in het evangelie van vandaag aan zijn leerlingen. Petrus antwoordt: jij bent de Christus, de zoon van de levende God, of met andere woorden, jij bent de toegang, de sleutel tot God....

Ik weet niet of het u ook overkomt, maar mij wordt vaker, vooral in een gezelschap gevraagd: wat doe jij nou nog in die kerk, ze lopen leeg de kerken, wie gelooft daar nou nog in... Mijn eerste houding en reactie was, is, vaak een verdedigende ..

Laten we samen in deze viering nadenken over een antwoord op Jezus vraag wie zeg je dat Ik ben'.....

Overweging

Wie zeg jij dat Ik ben, als die vraag je gesteld wordt dan staan we denk ik allemaal met onze mond vol tanden. Je voelt aan dat het een kernvraag is, en als je hier geen antwoord op kunt vinden dan weet je eigenlijk ook niet waarin en of je wel gelooft.

In tijden dat het goed gaat met jezelf en de mensen rondom wil je liever niet stilstaan bij een vraag als deze. Liefst willen wij alles zelf in de hand hebben, van niemand afhankelijk zijn, kunnen genieten en doen wat je graag doet.

In tijden dat er barsten ontstaan in de mooie eigen wereld komen onherroepelijk vragen boven over: wie ben ik, waarom ik, waarom zou ik, is dat mijn verantwoordelijkheid? Waar blijft die God nu, waarom laat Hij zoveel toe...?

Als we zien en ervaren dat het bedrijfsleven, de politiek, de zorg, het onderwijs, de kerken ook, steken laten vallen, dan pas willen we vaak op zoek gaan naar goede bestuurders, naar integere, en solidaire mensen. We gaan zoeken in de geschiedenis, in de Bijbel en andere geloofsboeken en het eerste dat opvalt is dat jouw probleem niet alleen jouw probleem is, en dat het in onze tijd niet beter of slechter gaat dan in andere tijden. Dat heel grote problemen, zoals ook in Jezus' tijd, aanleiding waren om te denken en te bespreken dat het beter zou zijn als er geen kinderen meer geboren zouden worden..

De geschiedenis leert ons en ook onze wereld nu getuigt van leiders die niet onafhankelijk zijn van macht en rijkdom. Dat is ook de ervaring Petrus. Hij maakte mee dat Jezus deuren opent die voor anderen gesloten blijven, dat zijn houding van een andere orde is, een die je niet gemakkelijk in woorden kunt vatten. Jezus' voorbeeld van gerechtigheid wordt zichtbaar in Hem en in Petrus. Hij is als een Zoon van God in de wereld, als, zo zegt Oosterhuis het in het communiegebed dat we dadelijk samen bidden: Hij is als een levende geliefde, als een dode die niet dood is, als een stem van mijn geweten.

Als enige van de leerlingen kon Petrus verwoorden dat Jezus voor hem de toegang, de poort, de sleutel is, naar de gerechtigheid. Omwille van zijn geloof werd Simon zoon van Jona, Petrus genoemd, rots, op wie de gemeenschap zal rusten. Geen leider op aarde zal dat leiderschap kunnen ontmantelen.

Ondanks dat Petrus en Eljakim uit Jesaja zo blijkt later, de nodige steken hebben laten vallen in hun beleid.

Als ik Jezus toelaat, als ik besef en accepteer dat ik het niet alleen kan, dat een mens uiteindelijk te klein, te zwak, te kwetsbaar is, dat juist dat typisch menselijk is en dat we ons daarom moeten laten gezeggen over wat ware gerechtigheid is.

Jezus' weg is die weg zichtbaar wordt in het doen, in het vallen en opstaan en ja er zijn ook andere vergelijkbare voorbeelden binnen religies en culturen, zouden ze niet putten ze uit dezelfde bron?

Eljakim, Petrus, de leerlingen, elk mens van goede wil, krijgt een sleutel in handen die een deur naar gerechtigheid kan openen, en die toegang biedt tot God, tot de hemel zegt Mt. als Jood die de godsnaam uit ontzag voor Hem liever niet gebruikt.

De geschiedenis en in wat we beleven laten zien dat er ongekend vele deuren toegang bieden, en talloze namen door eeuwen heen en nu nog, aan Hem gegeven, die wij God noemen.

We gaan namen noemen en vinden in de geloofsbelijdenis, in het communiegebed.

Mag ik u vragen om heel bewust te zoeken naar namen voor Hem in de teksten en onszelf af te vragen welke naam bij Hem past, en of we, ik, met die naam verder kunnen en we naar anderen kunnen verwoorden wat het maakt dat we geloven en naar een kerk gaan die met ons zoekt naar antwoorden op vragen naar gerechtigheid die passen in onze tijd. *Amen*